

R A D I O T E L E G R A M

Cziczerin do Ministerstwa Spraw Zagranicznych

w W a r s z a w i e.

Moskwa, 4/2.1920.

Otr. 6/2.g.19.

Mam honor zakomunikować Panom następującą deklarację do ludu polskiego, przyjętą przez Centralny Komitet Wykonawczy Wszechrosyjski na posiedzeniu w dn. 2/II. i prosić Panów o podanie tej deklaracji do wiadomości narodu polskiego:

Deklaracja Wszechrosyjskiego Centralnego Komitetu Wykonawczego
do ludu polskiego.

Wrogowie polskich i rosyjskich mas pracujących, nie zadowolniwszy się zalaniem świata krwią i zrujnowaniem ludzkości w ciągu pięciu lat wojny, próbują obecnie popchnąć dwa narody jeden przeciw drugiemu. Nie udało im się zdusić robotników i włościan rosyjskich ręką właścicieli i kapitalistów rosyjskich, nie udało im się narzucić im znowu jarzmo burżuazyjnych armji Lotwy, Estonji i Finlandji. Obecnie pozostaje im ostatnia nadzieja t.j. że lud polski przeszkodzi robotnikom i włościanom rosyjskim w ich pracy nad budownictwem pokojowem, w ich wysiłkach nad uzyskaniem egzystencji wolności i równości. Ci sami kapitaliści Angliji i Francji, którzy podczas wieku podtrzymali obłudną politykę caratu wobec Polski grają obecnie rolę obrońców tego kraju. Ich próby wciągnięcia ludu polskiego w nową awanturę wychodzą z tej obłudnej suppozycji, że naród rosyjski, ~~wyższymi~~ zmiażdżony w długich i ciężkich walkach siły kontrrewolucyjne Kołczaka, Denikina i Judeniczki przygotowują się jakoby do zaatakowania wojsk polskich aby opanować Polskę. W chwili kiedy ta intryga grozi nowymi nieszczęściami narodom polskiemu i rosyjskiemu my, przedstawiciele klasy robotniczej i włościańskiej w Rosji, kierujemy do was te braterskie słowa aby zdemaskować kłamstwa i kalumnie naszych wrogów, którzy są i waszymi wrogami, aby rozwiązać nieporozumienia istniejące pomiędzy narodem rosyjskim i polskim. W naszych propozycjach pokojowych skierowanych do rządu polskiego dowiedliśmy faktu, że intencje nasze nie zmiierzają do podboju Polski, lecz do pokoju z nią. Ale wiemy, że ucisk, jakiemu rząd carski poddał w ciągu długich lat naród polski wywołał w nim nieufność do narodu rosyjskiego, nieufność, która znacznie przeszkadza sprawie pokoju i ustanowien

niu dobrych sąsiedzkich stosunków pomiędzy wami i nami, i która jest wyzyskiwana przez burżuazję całego świata w jej egoistycznym interesie. Ale zbrodnie caratu i burżuazji rosyjskiej względem Polski nie mogą być zarzucane nowemu rządowi sowieckiemu Rosji. Robotnicy i włościanie rosyjscy uznali niepodległość Polski nie pod wpływem momentu; oni pierwsi pospieszyli uznać niepodległość narodu polskiego; oni ją uznali bez zastrzeżeń i nazawsze i uczynili to z pełną świadomością, że niepodległość Polski odpowiada jednocześnie naszym i waszym interesom. Robotnicy i włościanie rosyjscy zrzucili jarzmo carów, kapitalistów i fabrykantów, ażeby wyjść z ruiny i przelewu krwi, ażeby zasiadła, aby ożywić miasta i uruchomić kopalnie i fabryki pracą swoich rąk i swoją inteligencją. Naród rosyjski pragnie pracy pokojowej, dąży on do takiej organizacji świata, w której nie będzie więcej miejsca na wojny międzynarodowe. Ażeby otrzymać ten pokój, bez którego nie może wyleczyć swoich ran, naród rosyjski nie tylko zrzekł się wszelkiej polityki agresywnej, lecz stara się zagwarantować sobie pokój za cenę koncesji dla kapitalistów dziś jeszcze potężnych w innych krajach. Zrucił on kawałek swego własnego ciała poświęceni imperjalizmu rosyjskiemu, ażeby uniknąć wojny. Stara się uzyskać pokój z kapitalistami angielskimi i francuskimi za cenę szerokich ustępstw, stara się go otrzymać od wszystkich małych narodów: Estońskiego, Lotewskiego i innych ponieważ wie, że dzisiaj nic nie potrzebniejsze masom pracującym wszystkich krajów, jak pokój. Dlatego też jesteśmy przekonani że nawet włościanie i robotnicy polscy przyzwyczajeni do wierzenia, że każdy Rosjanin jest zdolny do ucisku Polaków, powinni wreszcie zrozumieć, że zawarcie pokoju z Polską jest głęboką i szczerą wolą robotników i włościan rosyjskich, odrzucających z zasady każdą politykę ucisku narodowego, gdyż taka polityka z konieczności obróciła by się w końcu przeciwko ich własnej wolności. Kaci carscy w Polsce byli również w Rosji najokrutniejszymi sługami carszemu. Ucisk Polski był dla satelitów carskich szkołą ucisku całej Rosji. Zwyciężywszy Kołczaka, Denikina i Judenicza, wypędziwszy wrógów klas pracujących, robotnicy i włościanie Rosji pragną już tylko unicestwić możliwość pano-

wania nad innymi. Trzeba, ażeby Rosja wyszła ze stanu wojny cywilnej i ażeby wszystkie dzieci ziemi rosyjskiej stały się równi w pracy dla dobra całego narodu rosyjskiego. Przeciwnie, jeśli by Rosja sowiecka zamierzała kierować się polityką zaborczą, byłaby zmuszoną stworzyć na obcej ziemi ognisko ucisku, które z konieczności stałoby się źródłem nowego jarzma dla samej Rosji. Rosja sowiecka nie chce tego uczynić. Byłoby to w sprzeczności z jej dążeniami i z najwięcej zasadniczymi interesami robotników i włościan rosyjskich. Wolność Polski jest warunkiem potrzebnym do swobodnego rozwoju Rosji. My, przedstawiciele klas robotniczej i włościańskiej Rosji, stawaliśmy i stajemy przed światem jako bojownicy ideału komunistycznego. Jesteśmy głęboko przekonani, że klasy pracujące wszystkich krajów zjedną na drogę, na którą już wszedł lud pracujący Rosji. Ale nasi i wasi wrogowie oszukują was, mówiąc, że rząd sowiecki rosyjski chce zaprowadzić w Polsce komunizm za pomocą bagnatów rosyjskiej armii czerwonej. Komunistyczny rodzaj rządów jest możliwy tylko tam, gdzie olbrzymia większość pracowników przejęta jest wolą zaprowadzenia komunizmu swojimi własnymi siłami. Wtedy tylko jest on trwałym, gdyż tylko wtedy polityka komunistyczna może zapuścić głębokie korzenie w kraju. Komuniści w Rosji obecnie pragną tylko bronić swojej własnej ziemi, swej pracy nad budownictwem pokojowym. Nie myślą oni zupełnie i nie mogą nawet myśleć o wprowadzeniu sił komunizmu do innych krajów. Zmiany w Polsce w interesach mas pracujących polskich musi być dziełem samych tych mas. Centralny Komitet Wykonawczy delegatów robotniczych, żołnierskich i włościańskich, który jest najwyższą władzą, reprezentującą pracujący lud w Rosji potwierdza propozycję, uczynioną narodowi polskiemu przez rząd ~~rosyjski~~ sowiecki w deklaracji Komisarzy ludowych w dn. 30 stycznia 20.r. Prosi on lud polski o porzucenie nieufności wobec pracującego ludu Rosji i o zakończenie tej krwawej wojny, ażeby pozwolić obu narodom rozpocząć inną wojnę przeciwko klęskom, które je gnębią: zimnu, głodowi tyfusowi i bezrobociu. Centralny Komitet Wykonawczy przesyła po zdrowienia narodowi polskiemu, uciskanemu przez carat i przez burżuazję rosyjską- naszych wspólnych wrogów, który musiał cierpieć przez wojnę, wywołaną przez kapitalistów jeszcze wię-

cej aniżeli inne narody. Wyraża głęboką ufność, że uda musię drogą pokoju i ustanowienia dobrych sąsiedzkich stosunków usunąć wszystko, co dzieli dwa narody. Ma nadzieję, że dzięki naszym wspólnym wysiłkom wzmoczone będą stosunki jak najwięcej pokojowe i jak najprzyjaźniejsze pomiędzy ludami Polski i sowieckiej Rosji.

Prezydent Komitetu Centralnego Wykonawczego
Wszechrosyjskiego Kalinin

Sekretarz

Luturinow

Kontrasygnowany przez Komisarza Ludowego do Spraw
Zagranicznych

Cziczczina

Kremlin, 2 lutego 1920.